CAPUT XLIII.

MUNUS BHAGIRATHI CONCESSUM.

कालधर्म गते राम संगरे प्रकृतीजनाः । राजानं रोचयामासुरंश्रुमत्तं सुधार्मिकं ॥ १॥ स राजा सुमकान् म्रासीद्ंशुमान् रघुनन्दन । तस्य पुत्रः समभवद्गिलीप इति विश्वतः ॥ २॥ ं तस्मे राज्यं समादिश्य श्रंशुमान् र्घुनन्दन । क्रिमंबिक्छिषरे रम्ये तपस्तिपे सुदारुणं ॥ ३॥ गङ्गावतर्षां पुषयं चिकीर्षुरूमरूग्रुतिः । श्रनवायीव तं कामं स वि नृपतिसत्तमः ॥ १॥ द्वात्रिंशतं सरुस्नाणि वर्षाणां सुमरुायशाः । तपोवनं गतो राजा स्वर्ग लेभे तपोधनः ॥ ५॥ दिलीपस्तु मक्तिज्ञाः श्रुवा पैतामकं बधं । **इः** खोपरुतया बुद्धा निश्चयं नाध्यगहत ॥ ६॥ कथं गङ्गावतर्गां कथं तेषां जलक्रिया । तार्येयं कथं चैतान् इति चित्तापरी उभवत् ।। ७।। तस्य चित्तयतो नित्यं धर्मेण विदितात्मनः । पुत्रो भगीर्थो नाम जज्ञे परमधार्मिकः ॥ ६॥